

عنوان مقاله:

سازمان های مردم نهاد و توسعه گردشگری

محل انتشار:

کنفرانس ملی ایده های نو در گردشگری، جغرافیا و توسعه بومی (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سارا ربیع زاده پیرکلاچائی - دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور

اسماعیل نصیری هندخاله - استادیار جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور

خلاصه مقاله:

هزنوع مسافرت انفرادی یا گروهی را که از مبدا به مقصدی بروند و از 24 ساعت کمتر و نیز به قصد کسب و کار نباشد گردشگری گویند گردشگری صنعتی رو به رشد و دارای ویژگیهای نوآوری است و در جوامع توسعه یافته و یا در حال توسعه صنعت گردشگری فعال وجود دارد پس صنعت گردشگری یعنی جامعه مدنی در جوامعی که صنعت گردشگری در حال توسعه است نهادهای اجتماعی آن جامعه توسعه یافته و یا در حال توسعه است و در جوامع توسعه یافته سازمانهای مردم نهاد NGO نقش اساسی در توسعه تشکلهای اجتماعی دارند در صنعت گردشگری کشور جمهوری اسلامی ایران ساختار سازمانی مشخص قوانین شفاف و نیروی متخصص وجود ندارد و با فاکتورهای جهانی گردشگری WTO فاصله زیادی دارند در توسعه پایدار برای سازمانهای مردم نهاد میتوان نقش بسیار مهمی متصور شد یعنی سازمانهای مردم نهاد را میتوان جایگزینی مناسب برای دولت در زمینه ارائه خدمات و اولویت هایی مانند تنظیم خانواده حمایت از کودکان توسعه مشارکت ها محیط زیست و گردشگری دانست سازمانهای مردم نهاد سمن ها به سازمانهایی تلقی میشوند که غیردولتی غیرانتفاعی غیرسیاسی است و از بودجه دولتی استفاده نمی کند و فقط جنبه حمایتی دارند و در اکثر کشورهای پیشرفته دنیا در جهت حمایت همه جانبه از بخشهای دولت وجود دارد مانند سازمان بهزیستی و هلال احمر و این دوسازمان در کشور جمهوری اسلامی ایران هم وجود دارد و فعال هستند

کلمات کلیدی:

صنعت گردشگری ، سازمانهای مردم نهاد NGO ، توسعه پایدار

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/374730>

